

Kai filologijos studijas baigiantys studentai buvo sukviesti į tuo metu vienintelio universiteto centrinių rūmų profesorių salę paskutinei paskaitai, gerokai nustebom, kad lektorius buvo matematikos! profesorius. Pati paskaita stebino ne mažiau: daugelis tik tada pirmą kartą pradėjo suprasti, kas yra matematika ir kaip stebuklingai ji veikia gyvenime. O mane labiausiai pribloškė profesoriaus įrodymai, kad didžiausias skaičius yra... 1. Vienas – tai visas, pilnas, išbaigtas! Visi kiti skaičiai yra tik eilėje, nepabaigiamoje eilėje, prieš juos ir po jų yra kitas panašus skaičius. Man tai buvo atradimas. Ir dabar, kai užaina kalbos apie dvigubus dalykus, išplaukia atmintin neišsidėmėtos pavardės skaičių burtininko žodžiai.

Šiuo metu svarstomi klausimai dėl dvigubos, dvejetainės ar dar kaip panašiai pilietybės. Bet esmė ta pati: kai kuriems gyventojams numatoma suteikti galimybę turėti dviejų šalių pilietybes, dvi pilietybes. Būtų dviejų šalių (dviejų pilių – istoriškai) piliečiai, pilnaverčiai gyventojai. Tie, kuriuos abi šalys gina, saugo, globoja, bet kurie ir patys savo šalis myli, gerbia, saugo, gina ir į jų aruodus pila savo užaugintus grūdus. Kad viskas taip ir būtų, (beveik) neišmanoma: tie mokesčiai, balsavimas rinkimuose, dar karinė tarnyba, o jei dar ir karas...

Minties rėmėjai sako, kad nieko čia baisaus, nieko esminio netgi neatsitiktų, nes ir dabar tyliai, bent kol nesibaigė pasų galiojimo laikas, ne vienas formaliai tyliai turi dvi pilietybes. Taigi, tarsi tik įteisintume tai, kas ir šiaip savaime vyksta jau ne tik su pasaulio ir Europos, bet ir su mūsų Lietuvos piliečiais. Kita vertus, išties nieko bloga neturėtų atsitikti: nei kitose šalyse gyvenantys Lietuvos piliečiai kažką labai nauja ir vertinga iš mūsų gautų; nei mes, Lietuvos piliečiai, čia gyvenantys ir savo pilį, ilgus metus priešų ir savųjų griautą, keliantys ir į jos aruodą savo dalį grūdų pilantys, kažką prarastume. Gal neverta net ginčytis?

Tikėtina, kad svetur gyvenantys mūsų piliečiai, kuriems ir gali reikėti Konstitucijos pakeitimo, tiesiog masiškai balsuos už jiems reikalingą sprendimą, tad mes jiems nesutrukdytume.

Ir šiaip dėl dviejų pilietybių (dviejų Tėvynių, dviejų Motinų) yra ne naudos ir ekonomikos, o

labiau

moralės (prisiminkim Unės Babickaitės 1923 m. neįvykusią priesaiką) ar matematikos klausimas.

Kurią pilietybę išduosi, jei prireiks rinktis? Vieną (visą, pilną, išbaigtą) ar dvi (1+1) pilietybes

turėdamas esi turtingesnis?

Beje, kodėl vis kalbame tik apie dvi pilietybes? Tuo pačiu žingsniu galėtume įžengti ir toliau į ateitį. Tegu būna sprendžiama galimybė turėti ir tris, keturias... O gal jau laikas įteisinti ir

dvejybines (daugybines) santuokas, juk nemaža piliečių ir vieną myli ir pas kitą ne tik (pa)gyventi,

bet ir dirbti mėgsta. Tvarkykim visas sritis, tegu būna oficialu.

Vidmantas Miknius, Lietuvos pilietis

